ISSN: 2632-1734
CUDES
JOURNAL OF CURRENT DEBATES IN SOCIAL SCIENCES

Yabancı Dil Öğrenme Sorunu Hakkında Düşünceler

Tahir BALCI[1]

MAKALE BİLGİSİ:

Beyan (Tez/ Bildiri): Başka yerde yayınlanmamış özgün makale.

Telif Hakkı & Lisans: Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Benzerlik Raporu: Alındı

Makale Türü: Araştırma makalesi

Makale Kayıt Tarihi: 16.09.2025

Onay Tarihi: 25.09.2025

Atıf: Balcı, T. (2025). Yabancı Dil Öğrenme Sorunu Hakkında Düşünceler. *Journal of Current Debates in Social Sciences*, 8(2), 54-. 63.

DOI:
http://dx.doi.org/10.29228/cudes.87290

Özet

Bu çalışmanın amacı, yabancı dil öğreniminde neden yeterince başarılı olunamadığını yöntem bazında tartışmaktır. Bunun için kaynaklar taranacak ve görüşler tartışılacaktır. Zira günlük hayatta, yolda, garda, otobüste, kısacası herhangi bir yerde bilmediğimiz bir dili konuşan bir insanla karşılaştığımızda onun ne dediğini anlamayı merak ederiz. Bu merak, yabancı dil öğrenme isteği uyandırır. İnsanı dil öğrenmeye sevk eden çok nedenimiz var. Fakat „dil nasıl öğrenilir?“ sorusu bu nedenlerin önüne geçmektedir. Yabancı dili kim dil öğrenecek? Neden öğrenecek? Ne zaman öğrenecek? Ne kadar öğrenecek? Nerede öğrenecek? Kimden öğrenecek? Kiminle öğrenecek? Hangi materyallerle öğrenecek? Bu sorular öğrencilerin, öğretmenlerin ve programcıların yaklaşımlarını etkileyen sorulardır. Araştırmacılar öğrenmeyi daha verimli bir duruma getirmek ve eniyileştirmek için sürekli yeni yöntem arayışında olmuşlardır. Her yöntem kendinden öncekilere doğrudan ya da dolaylı bir tepki olarak, öğrenmeyi daha etkili ve verimli bir şekle dönüştürme iddiasıyla ortaya çıkmıştır; yoksa çıkışının bir nedeni olamazdı. Ancak bu iddia gerçeği yansıtsa idi, üçüncü bir yöntemin olmasına gerek kalmazdı. Oysa Bilim, toplum, eğitim – öğretim, yaşam gibi alanlarındaki sürekli devinim, yöntemlerde de buna koşut gelişim ve değişimi şart koşar. Bahsedilen yöntemler arasındaki farklar önceledikleri becerilerde ve bu becerilerin hangi strateji ve tekniklerle kazanılacağında odaklanmatadır. Bir kere bütün yöntemler birden fazla beceri kazandırmayı hedeflenmektedir. En ilkel yöntem kabul edilen dilbilgisi – çeviri yöntemi bile okuduğunu anlama ve yazma / çevirme becerisinin çok iyi öğretilmesini amaçlar. Neticede herkese her becerinin edinilmesi için hitap edebilecek bir yöntem yoktur. Çünkü yabancı dil öğrenen herkes her beceriye gereksinim duymayabilir. Yöntemlerdeki farklılıklar genelde becerilerden hangisinin ya da hangilerinin üzerinde odaklanılacağından ibarettir.

Anahtar Kelimeler: Motivasyon, Türkçe Eğitimi, Türkçe dersi.

Thoughts On Foreıgn Language Learnıng Issues

Abstract

This study aims to discuss why foreign language learning is not always successful, focusing on methodology. To this end, sources will be reviewed and opinions discussed. After all, in daily life, whether on the street, at the station or on the bus, we often find ourselves wondering what people are saying when we encounter someone speaking a language we don't know. This curiosity can spark a desire to learn a foreign language. There are many reasons that motivate people to learn a language. However, the question 'How is a language learned?' takes precedence over these reasons. Who will learn the foreign language? Why will they learn it? When will they learn it? How much will they learn? Where will they learn it? From whom will they learn it? With whom will they learn it? What materials will they use to learn it? These questions influence the approaches adopted by students, teachers and programmers alike. Researchers have constantly sought new methods to optimise and improve the efficiency of learning. Each method has emerged as a direct or indirect response to its predecessors, claiming to transform learning into a more effective and efficient process. Otherwise, there would be no reason for its existence. However, if this claim were true, there would be no need for a third method. In fact, the constant

[1] Prof. Dr. Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Alman Dili Eğitimi Anabilim Dalı. ORCID ID: https://orcid.org/0000-00032557-5567. thbalcii@gmail.com

evolution of fields such as science, society, education and teaching requires parallel development and change in methods. The differences between the aforementioned methods focus on the prioritised skills and the strategies and techniques used to acquire them. All methods aim to develop multiple skills. Even the grammar-translation method, considered the most basic, is effective in teaching reading comprehension and writing/translation skills. Ultimately, no single method can address the acquisition of every skill for everyone. This is because not everyone learning a foreign language needs every skill. The differences between methods generally boil down to which skill or skills they focus on.

Keywords: Communication, foreign language, methods

1. GİRİŞ

İnsanlar birçok ortamda anlamadığı bir dille karşılaşabilir. Günlük hayatta, yolda, garda, otobüste, kısacası herhangi bir yerde bilmediğimiz bir dili konuşan bir insanla karşılaştığımızda onun ne dediğini anlamayı merak edebiliriz (bak. Darancık 2018b). Bu merak, yabancı dil öğrenme isteği uyandırabilir. Okullardaki ders müsredatının önemli bir bölümünü zaten yabancı dil(ler) oluşturur; istemesek de yabancı dillerle iç içe oluruz ve yaşarız. Yabancı dil ile karşılaşmamızı etkileyen en önemli etmenlerden birisi de elbette mesleğimizdir. Örneğin kendini geliştirmek ve kendi alanına katkı sağlamak için bilimsel araştırma yapabilmek açısından bir akademisyenin yabancı dil bilmemesi düşünülemez.

Demek ki bizleri dil öğrenmeye sevk eden yeterince gerekçemiz ve nedenimiz var. Bu gerekçelerin samimi veya ciddiyetsiz[2] olup olmaması öğrenmenin özünü oluşturur. Ancak makalenin başlığını oluşturan „dil nasıl öğrenilir?“ sorusu yabancı dil öğrenme / öğretme uzmanlarının üzerinde daha çok yoğunlaştığı soru olmuş; bu soruya aranan yanıt, yüzyıllardır üzerinde tartışılan öğrenme / öğretme kuramlarının, yaklaşımlarının, yöntemlerinin ve tekniklerinin[3] ortaya çıkmasını beraberinde getirmiştir.

16. Yüzyıldan bu yana eğitimciler ya da filozoflar yabancı dilin etkin bir şekilde kullanılması için kafa yoruyordu. Örneğin Michel de Montaigne (1533–1592), Johann Amos Comenius (1592–1670), John Locke (1632–1704), Johann Bernhard Basedow (1724–1790), James Hamilton (1769–1831) ve Jean Joseph Jacotot (1770–1840) gibi şahsiyetler dilin bireşimci (synthetisch) ve tümevarımcı (induktiv) yöntemlerle etkin bir şekilde öğrenilip kullanılabileceğini savunuyordu.

Johann Valentin Meidinger (1756–1822), Johann Heinrich Philipp Seidenstücker (1765–1817), Johann Franz Ahn (1796–1865) ve Heinrich Gottfried Ollendorff (1803–1865) gibi bazı eğitimci ve filozoflar keza dilin etkin biçimde kullanılmasıyla öğrenileceğini savunmuşlar, ancak bireşimci (synthetisch) ve tümevarımcı (induktiv) yaklaşım yerine tümdengelimci (deduktiv) ve çözümleyici (analytisch) yaklaşımı benimsemişlerdir.

Bunlar dışında, 19. Yüzyılda okuldışı öğrenme ve tamamen günlük konşma ihtiyaçları için geliştirilen Meisterschaftssystem, Methode Gaspey-Otto-Sauer, Methode Booch-Árkossy, Methode Thum, Methode Toussaint-Langenscheidt, Berlitz-Methode“ gibi yöntemler de vardı.

Biz burada yaklaşım – yöntem farkını dikkate almadan, yabancı dil öğrenmenin etrafında kümelenen bazı soruları sorarak konuyu açmaya çalışacağız:

- Kim dil öğrenecek? Çocuk, yetişkin, kız, erkek, esnaf, sanatkâr, öğrenci, öğretmen, yönetici, akademisyen …
- Neden öğrenecek? Merak, zevk, özel ilgi, anlık iletişim durumları, seyahat, okul hayatının gerekliliği, mesleksel gelişim ve iletişim, araştırma için.
- Ne zaman öğrenecek? Tam gün, akşam / gece, boş zaman buldukça.
- Ne kadar öğrenecek? Gereksinimlerine yetecek kadar, öğrenim bitinceye kadar, yaşam boyu.

[2] Birçok kişi yabancı dil öğrenmek istediğini söyler, ama eyleme geçmez, yani ciddi değildir, gerçekte istememektedir.

[3] Yaklaşım, müfredatın tasarımına yönelik genel bir inanç ya da ilkeler bütünüdür. Yöntem ise bir yaklaşımın özetlediği ilkelere dayanan öğrenme / öğretme biçimini anlatır. Teknik, bir yöntemi uygularken izlenen adımlar anlamına gelir.

- Nerede öğrenecek? Okulda, kursta, kendini uygun hissettiği ortamlarda (otobüs, tren, çay bahçesi vb.)
- Kimden öğrenecek? Okul / kurs öğretmeninden, bilgisayardan, kendi kendine (kitaptan, kulaklıktan dinleyerek, film izleyerek)
- Kiminle öğrenecek? Tek başına, grupla (ikili, üçlü vs.), sınıf arkadaşlarıyla.
- Hangi araçlarla öğrenecek? Kitap, defter, kalem, slayt, video, film vb. görsel – işitsel araçlar (bak. Darancık 2013).

Bu ve benzeri sorular öğrencilerin, öğretmenlerin ve plan ve programcıların yaklaşımlarını etkileyen sorulardır. Böylece araştırmacılar öğrenmeyi daha verimli bir duruma getirmek ve eniyileştirmek için sürekli yeni yöntem arayışında olmuşlardır (bak. Zagratzki 2006). Her yöntem kendinden öncekilere doğrudan ya da dolaylı bir tepki olarak, öğrenmeyi daha etkili ve verimli bir şekle dönüştürme iddiasıyla ortaya çıkmıştır; yoksa çıkışının bir nedeni olamazdı. Ancak bu iddia gerçeği yansıtsa idi, üçüncü bir yöntemin olmasına gerek kalmaz idi. Oysa Bilim, toplum, eğitim – öğretim, yaşam gibi alanlarındaki sürekli devinim, yöntemlerde de buna koşut gelişim ve değişimi şart koşar. Böylece yeni yöntemlerin çoğu öncekilerden mikro düzeyde ayırt edilebilir. Aşağıda sıralancak olan bazı yöntemlere baktığımızda ortak yanlarının farklı yönlerinden daha büyük olduğunu ve önceki yöntemlerden bir şeyler aldığını görürüz. Siyah – beyaz gibi öncesiyle ayrışmak isteyen yöntemler arzu ettikleri etkiyi yaratamaz. Örneğin dilbilgisi çeviri yönteminde dilbilgisi kurallarının bilinmesini ve yazınsal metinlerin çevrilebilmesini amaçlardır. Bugün hangimiz bir yabancı dilin kuralsız iyi öğrenilebileceğini iddia edebilir? Tabii ki öğrenmenin odak noktasını kuralları öğrenmek olmayacaktır (Karaman 2013), lâkin çoğu zaman öğrenirken biz kendi kuralımızı kendimiz oluşturur ve kendimize özgü bir öğrenme tarzı oluştururuz. Belki 19. Yüzyılın koşullarında herkesin kitlesel tarzda yabancı dil öğrenmesine, sokakta vs. konuşmasına gerek yoktu. Yabancı dil ihtiyacını oluşturan temel etmenler okumak, anlamak ve çevirmekti. Çeviri – dilbilgisi yöntemine tepki olarak doğan doğal / doğrudan yöntem, dilbilgisini tamamen gözardı edip yabancı dilin anadilimizi öğrendiğimiz gibi öğrenilebileceğini sanmıştı. Oysa yabancı dili anadili gibi ve anadilimiz(in etkisi yokmuşçasına) anadilimizden bağımsız öğrenmek, bizce öğrenmenin ruhuna aykırıdır. Öğrendiğmiz ilk dil ve daha sonrasında öğrendiğimiz yabancı diller, sonradan öğrenilen dilleri olumlu ya da olumsuz etkiler.

2. BAZI YABANCI DİL ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ

Aşağıda en çok bilinen yöntemler hakkında bilgiler verilecektir.[4]

2.1. Dilbilgisi - Çeviri Yöntemi (Grammatik – Übersetzungsmethode)

19. yüzyıla / 20. Yüzyılın başlarına kadar Eski Latince, Eski Yunanca öğretiminde etkili olan bu yöntem çok ilkel görünse de, birçoğumuzun açık ya da örtük olarak hâlâ yararlandığı bir yöntemdir. Yöntem, dilbilgisi kurallarının (sözdizim, biçimbilgisi) öğrenilmesine, sözcük dağarcığının geliştirilmesine, yazılı metinlerin iyi anlaşılmasına ve çeviriye odaklanır. Dersler genellikle anadilinde işlenir. Okuduğunu anlama dışındaki becerilerin ihmal edilmesi bu yöntemin en büyük eksikilğidir.

2.2. Seri Yöntemi (Serien-Methode)

Keza 20 Yüzyılın başlarında tasarlanan Gouin'in seri yöntemi, çocukların dil öğrenimi aşamalarını örnek almasıyla bilinir. Temel ilke, algılamaları kavramlara dönüştürmek için eylem ile sözü birbiriyle bağdaştırarak dili öğretmektir. Adı çok az duyulan bir yöntemdir. **G**örsellerle, hareket ve dramatizasyonla desteklenen dersler, "Okula gidiyorum – Derse giriyorum – Tahtaya çıkıyorum – Cümleler yazıyorum" gibi söz serileriyle öğrenmenin sağlanacağını savunur.

2.3. Assimil yöntemi (Assimil – Methode)

Assimil**,** 1929'da Alphonse Chérel'in Fransa'da kurduğu yayınevinin adıdır. Yöntem, adını bu yayınevinden alır. Chérel, L'Anglais Sans Peine adlı kitabını yayınlayarak Assimil yöntemini kurmuştur. Kendi kendine öğrenme için tasarlanan bu yöntemin özelliği, öğrencinin karşı karşıya

[4] Yabancı dil öğretim yöntemlerinin yanında, yabancı dil öğretimine dolaylı katkı sağlayan edebiyat öğretimi yöntemleri de vardır (bak. Müller 1968; Aksöz & Darancık 2008; Aksöz 2012 ve 2017; Darancık 2015 ve 2018a).

gelen sayfalarda yer alan iki dilli bir metni, ekli ses kaydıyla günlük dersler halinde çalışmasıdır. Bu yöntem, okullardaki yabancı dil öğretimine herhangi bir etkisi olmamıştır.

2.4. Doğal Yöntem / Doğrudan Yöntem (Direkte Methode)

Öncüleri Maximilian Berlitz ve Charles François Gouin olan bu yöntem 19. yüzyıl sonu ile 20. yüzyıl başlarında dilbilgisi – çeviri ve seri yöntemlerine karşı tepkisel bir değişim hareketi olarak doğmuştur. Bu öncüler seri yönteminde olduğu gibi, yabancı dilin de anadiline benzer bir biçimde öğrenilebileceğini savunmuşlardır. Keza düşünce ve sözlü eylem arasındaki doğrudan ilişkiyi vurgularlar. Çeviriye başvurulmadan yabancı dilin doğrudan kullanılması, anadilin derslerde kullanılmasından kaçınılması, konuşma, sesletim ve dinlediğini anlama becerilerinin öncelenmesi, tümevarım yöntemiyle açık dilbilgisi öğretimi yerine örnek ve kullanım yardımıyla örtük bir şekilde dilbilgisi kurallarının keşfedilmesi, günlük yaşamda dilin pratik kullanılması, soru-cevap alıştırmaları ve anlık (spontane) öğretmen-öğrenci etkileşimi ile öğrencilerin derse etkin katılımı bu yöntemin esasını oluşturur.

2.5. İşitsel Dil Yöntemi (Audiolinguale Methode)

1940'lar-1960'lar arasında ABD ordusu personeline yabancı dil öğretmek için açılan kurslarda kullanılmak üzere için geliştirilen, yapısalcılık ve davranışçılık temelli ilk yöntemdir. Türkiye'de bu yöntemin kullanımının en az 1980'li yıllara kadar sürdüğü söylenebilir. Nitekim ortaokul ve lisede bize bu yöntem uygulanmıştır.

Bu yönteme göre yabancı dil öğreniminde dilbilgisi açıklamalarından kaçınılır, kuralların örtük olarak anlaşılması beklenir. Öğrenmenin kalıp alıştırmalarla, yoğun tekrarlarla ve diyaloglarla gerçekleşeceği kabul edilir.

2.6. Görsel – İşitsel yöntem (Audiovisuelle Methode)

1950'lerden sonra ortaya çıkan bu yöntemin, görsel materyaller katılarak sesli dil yönteminin farklılaştırılmış bir biçimi olduğu düşünülebilir. Bu yönteme göre yabancı dil, belirli bağlamlar içerisinde, görsel ve işitsel materyallerle desteklenerek anadili gibi öğrenilmelidir. Kuru dilbilgisi kuralları yerine ses kayıtları, diyaloglar, filmler, resimler vs. bu yöntemin esasını oluşturur.

Dilbilgisi kurallarının tümdengelimli bir öğrenmeyle zaman içerisinde öğrenci tarafından keşfedilmesi beklenir. Konuşmaya başlamadan önce esas olan şey, dili görmek ve işitmek suretiyle öğrenmektir. Bu yöntemde mümkün olduğu kadar anadilinin kullanılmasından kaçınılır.

2.7. Aracı Yöntem (Vermittelnde Methode)

Bu yöntemin n önde delen savunucusu Harald Gutschow'dur. 19. yüzyıla / 20. Yüzyılın başlarına kadar etkili olan geleneksel yöntemlere tepki olarak İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan işitsel yöntem ve görsel-işitsel yöntemler devreye sokulmuştu. Ancak H. Gutscho, A. Bohlen ve F. Schubel gibi eğitimcilere göre bu yöntemlerde sadece belli becerilere odaklanılması ve önceki geleneksel yöntemlerin sağlayabileceği kazanımların dikkate alınmaması, aracı yöntemi doğurmuş oldu (bak. Gutschow 1968).

Aracı yönteme göre yabancı dil derslerinde anadilinden sakınılması ve dilbilgisini öğrencinin keşfetmesinin beklenmesi zihne dayalı eğitim çabalarıyla uyuşmuyordu. İşitsel yöntem ve görsel-işitsel yöntemin çözmekte zorlandığı sözcüksel, dilbilgisel, sözdizimsel, deyimsel ve biçemsel yapıların algılanıp kullanılabilmesi için anadili de kullanılabilir, dilbilgisel açıklamalar da yapılabilir.

2.8. Dalma Yöntemi (Immersionsmethode)

1965 yılında Kanada'nın Québec kentinde bir grup veli, bir pilot proje başlatarak İngilizce konuşan çocukların 1. sınıftan itibaren tüm derslerde yalnız Fransızca eğitim görmesini sağladı. Elde edilen sonuçlara göre çocuklar İngilizcede geri kalmadan Fransızcayı öğrenip iki dilli olmuşlardı. Bu sonuçlar, dalma yönteminin Avrupa, Asya ve Amerika'da yaygınlaşmasını sağladı.

Dalma yöntemi, öğrencilerin "bir çocuğun ana diline dalması" ya da anadilini kullanarak öğrenmesi gibi yabancı dile "dalarak" öğrenmelerini amaçlar. Böylece öğrenci yabancı dil ile sürekli temas

halinde olacak ve okulda, günlük yaşamda, medyada, her yerde dili hızlı ve doğal bir biçimde edinebilecektir.

Dalma yöntemine göre dil bir iletişim aracıdır. Başlangıç aşamasından itibaren dili etkin kullanmak esastır. Temel ilkeler bağlamsal öğrenme ve sözsüz destektir. (mimik ve jestler); çeviri ve dilbilgisi üzerinde ya hiç durulmaz ya da mümkün olduğu kadar az durulur.

2.9. Yapısal Yaklaşım / Durumsal Dil Öğretimi (Structural Approach / Situational Language Teaching)

20. yüzyılın başlarında İngiltere'de ortaya çıkan bu yönteme göre yabancı dil birbiriyle bağlantısız kuru kuruya dilbilgisi kuralları ile değil, belli durumlar ile ilgili ve bağlamlara göre oluşturulan diyalog ve alıştırmalar yoluyla öğrenilebilir. Böylece içeriğe uygun sözdizimsel ve biçim yapılar, işlevler sayesinde keşfedilmiş olur. "Sinemada", "durakt"", "tiyatroda", "markette" gibi durumsal / bağlamsal diyaloglar bugün bile birçok kitapta yer almaktadır. Lâkin diyalogların ve alıştırmaların özgün değil de yapay metinlerden oluşması verimsizliğe neden olmuştur. Yöntem kısmen de olsa ses – dil yöntemine benzemektedir.

2.10. İletişimsel Yöntem (Kommunikative Methode)

1970'lerden sonra insan ve girdi temelli yöntemler rağbet gördü. Bu bağlamda anılan ilk yöntem iletişimsel yöntemdir. Buna göre yabancı dil, gerçek hayattaki iletişim ve etkileşimler esas alınarak yapılandırılmalıdır. İletişimde dilbilgisel doğruluktan ziyade dili özgün bağlamlarda etkin veya edilgen biçimde kullanabilme (konuşma, konuşulanı anlama, yazma, yazılanı anlama) becerilerinin akıcı bir şekilde gerçekleştirilebilmesine öncelik verildi. Kültürel ögelere çok önem verilmeye başlandı (bak. Piepho 1974).

2.11. İçerik Temelli Öğretim

İçerik Temelli Öğretim, dil öğrenimini konu içeriği ile entegre ederek, öğrencilerin akademik materyallerle ilgilenirken dil becerilerini edinmelerini sağladı. Bu yaklaşım, hem dil yeterliliğini hem de içerik bilgisini aynı anda geliştirmeyi amaçlayarak öğrenmeyi daha anlamlı ve ilgili hale getirdi. Sınıfın ötesinde dil kullanımı için bir bağlam sağladı. İçerik Temelli Öğretim, dil öğrenimini konu içeriği ile bütünleştirerek, öğrencilerin akademik materyallerle uğraşırken dil becerilerini edinmelerini sağladı. Bu yaklaşım, hem dil yeterliliğini hem de içerik bilgisini aynı anda geliştirmeyi amaçlayarak öğrenmeyi daha anlamlı ve ilgili hale getirdi. Sınıfın ötesinde dil kullanımı için bir bağlam sağladı.

2.12. Soru (Görev) Temelli Dil Öğretimi (Fragenbasierte Fremdsprachenunterrichtsmethode)

İletişmsel yöntemin bir türü olarak görülen soru ya da görev temelli yöntem, yabancı dilde "bir gezi düzenlemek, parti vermek, pasaport şubesinden bilgi almak, hastaneye gitmek" gibi anlamlı görevleri yerine getirmek biçiminde gerçek ortamlar tasarlanır. Odak noktası kurallardan çok, dilin özgün iletişim boyutudur.

2.13. Öğrenci (Strateji) Merkezli Yaklaşım Lernstrategien-Ansatz / Lernerzentrierter Ansatz)

Bireysel öğrenme stratejilerinin– örneğin sözcük öğrenme / kullanma, akılda tutma tekniklerinin öğretilmesini / öğretilmesini - temel amaç sayanbu yöntem, öğrencilerin özerkliğini teşvik etme esasına dayanır. Kalıcı bireysel başarıyı ve kişisel gelişimi öne çıkaran bu yöntemin olumsuz yanı, grupla öğrenme için uygun olmamasıdır. Her kişiye uygun bir yabancı dil öğrenme yönteminin olamayacağı gerçeği, aslında bu yönetmi uygunluğu için bir gerekçedir. Fakat her bireyle / öğrenciyle ayrı ayrı ilgilenmek büyük bir maddi külfet getireceği için olanaksıza yakındır.

2.14. Toplam Fiziksel Tepki Yöntemi (Methode der gesamten körperliche Reaktion)

James Asher'in 1970'lerde ortaya attığı bu yöntem bazı yönleriyle doğrudan yöntemi andırmaktadır. Bu yöntemde öğrencilerin etki – tepki yoluyla dili kullanmaları istenir. Yani öğrencilerin "tahtaya kalk", "bir sözcük yaz", "yerine otur", elini uzat" gibi emirlere yanıt olarak

fiziksel bir eylemde bulunmaları beklenir ve böylece öğrenmenin daha hızlı ve anlamlı içselleştirilileceğine inanılır. Bu yöntemin ancak çok küçük gruplarla ya da bireylerle uygulanabilecek gibi görülmesi zayıf halkasını oluşturmaktadır.

2.15. Doğal Yaklaşım (Natürlicher Ansatz)

Doğal yaklaşım, 1977'te öğretmen Terrell ve Krashen tarafından geliştirilmiştir. Temel ilke, anadili nasıl ediniliyorsa, yabancı dilin de öyle edinileceği fikridir (bak. Durmuş 2018). Bu haliyle Assimil, doğrudan ve seri yöntemlerine benzemektedir. Bu yönteme göre girdiler anlaşılabilir olmalı, duygusal dezavantajlar bulunmamalıdır; öğrenciler kendilerini hazır hissettiklerinde ders katılabilir.

2.16. Telkin Yöntemi (Suggestopädie)

Georgi Lozanov'un geliştirdiği bu yöntem, rahat ve kendinden emin bir ortamda öğrencilerin daha etkili öğrenebilecekleri mantığına dayanmaktadır. Sıcak, samimi ve eğlenceli bir ortam yaratmak (bak. Gehring 2000) için arka plan müziği, rahat koltuklar, güzel kokulu mistik bir hava, yani konfor sağlayıcı her şeyin telkin edici ve öğrenmeyi kolaylaştırıcı bir teknik olduğu kabul edilir. Yapılan bir çalışmada günlük hayatta girişken kişilik özelliklerine sahip olmayan öğrencilerin konuşma derslerinde de çekingen davrandıkları bulgulanmıştır (Karaman 2016). Bu nedenle belki çekingen olan çocukları rahatlatması için uygundur, ama genelde böyle bir öğrenme ortamının sağlanmasının çok zor olduğu açıktır.

2.17. Sessizlik Yöntemi (Die Schweigemethode / Die stille Methode)

Öğrencilerin mümkün olduğu kadar çok, öğretmenin ise mümkün olduğu kadar az konuşması konuşması gerektiği fikrine dayanan bu yöntem her yönüyle öğrenci merkezlidir. Matematik eğitiminde kullanılan, farklı uzunluk ve renklerdeki çubuklar, etkileşimli materyaller, sesletim, dilbilgisi ve sözcük öğrenmede daha özerk öğrenme sağlar. Görsel destek sağlaması, öğrenmeyi somutlaştırması, keşfetmeyi ve yapısal farkındalığı sağlaması, işbirliğini teşvik etmesi bakımından ilkokul, ortaokul ve özel eğitim öğrencileri için değerli bir yaklaşımdır

2.18. Sözcüksel Yaklaşım (Lexikalischer Ansatz)

Bu Yaklaşım, yabancı il öğrenmede tek tek kelimeler ya da dilbilgisi kuralları yerine, sözcük öbekleri öğretmenin önemini vurgulamıştır. Odak noktası sözcük dağarcığının zenginleştirilmesi ve deyimlerin kullanılabilmesidir. Böylece akıcı ve doğal dilin kullanılabileceği düşünülür. Bağlam ve anlamın dil öğrenimindeki rolü çok nemlidir

2.19. Toplulukta Öğrenme Yöntemi (Lernen in Gemeinschaften, Community-Lernen, Gemeinschaftsorientiertes Sprachlernen)

Bu yöntemin asıl hedefi, öğrencilerin özgüvenlerini ve iletişim becerilerini artırabilecekleri öğrenme ortamları hazırlamaktır. Öğretmenin kolaylaştırıcı ve danışman rolünü yüklendiği bu yöntem karşılıklı etkileşim ve akran işbirliği temeline dayanmaktadır.

Bu yöntemde kişisel ihtiyaçların, duygu, düşünce ve deneyimlerin anadiliyle ifade edilmesi öngörülür. Dolayısıyla öğretmen öğrencilerin anadillerini bilmeli fikirlerini yabancı dilde ifade etmelerine yardımcı olmak durumundadır. Her ne kadar dilin iletişim boyutu vurgulansa da, Stephen Krashen'in „You want to get better at enother Language? Listen and read, listen and read" (Başka bir dilde daha iyi olmak mı istiyorsun? Dinle ve oku, dinle ve oku) sözü (bak. Richards 2025) iki beceriye odaklanıldığını göstermektedir ki, bu bizce bir eleştiri konusu olabilir.

Düşünme, kaydedilmiş konuşma, tartışma, transkripsiyon ve dil çözümlemesi gibi aşamalardan oluşan öğrencinin özerkliği ve iletişim becerilerinin artırılması gibi artıları olsa da; anadiline fazla yer vermesi, ses kaydı yapma, çözümleme gibi aşamaların sıkıcı olması, hatta kısmen dilbilgisi – çeviri yöntemini andırması nedeniyle ideal bir yöntem olduğu söylenemez.

2.20. Okuma ve Öykü Anlatımı Yoluyla Yeterlilik Öğretimi (Lernen durch Geschichtenerzählen / TPR Storytelling)

Yabancı dil öğretiminde okuma ve öykü anlatımı kullanan bu yöntem üç adımda yürütülür: İlk adımda, öğrenilecek sözcük yapıları, çeviri, jestler ve kişiselleştirilmiş sorular kullanılır. İkinci olarak bu yapılar, sınıfta anlatılan bir öyküyde geçirilir. Son adımda ise bu yapılar sınıfta okunan bir metinde kullanılmak suretiyle pekiştirilir.

Bu süreçte öğretmen, öğrencilerin yabancı dili anlamasına yardımcı olmak sözcüklerin belli ölçütlere göre sınırlandırılması, anlaşılır ve kolay sorular sorulması, anlamanın kontrol edilmesi ve çok kısa dilbilgisi açıklamaları teknikler kullanır. Bunun dışında serbest gönüllü ek okuma etkinlikleri de düzenlenir.

2.21. Kubaşık Dil Öğrenimi (Gemeinschaftsorientiertes Sprachlernen)

Çokparlamış'ın (2010, 7) Olsen ve Kagan'a dayanarak belirttiğine göre kubaşık ya da işbirlikli öğrenme, grup üyeleri arasında etkileşim içeren ve sosyal bir bağlamda gerçekleşen bir öğrenme biçimidir. Kubaşık öğrenmede, her grup üyesi kendi öğrenmesinden sorumlu olduğu gibi diğer grup üyelerinin öğrenmesini de desteklemek ve en üst düzeye yükseltmekten sorumludur.

Aynı kaynakta Johnson, Johnson ve Holubec'ten alıntılanan kubaşık öğrenmenin ilkeleri şöyle sıralanmaktadır: grup başarısı için pozitif karşılıklı bağımlılık, yüz yüze etkileşim, bireysel ve grup sorumluluğu, kişilerarası ve küçük grup becerilerii, sosyal beceriler, grup sürecinde hedeflere ne kadar ulaşıldığını tartışma.

2.22. Sinirdilbilimsel Programlama (Neurolinguistische Programmierung - NLP)

1970'lerde Richard Bandler ve John Grinder'in geliştirdiği sinirdilbilimsel programlama, terapistlerin ve iletişimcilerin çalışmaları sonucunda ortaya çıkmıştır. Yabancı dil öğrenme süreçlerinde tamamen bilişsellik yerine sosyo-duygusal koşulların büyük bir rol oynadığı kabul edilir.

Zihinsel gelişim için "modelleme" yöntemini kullanır. Yani öğretmen, belirli rehberlik tekniklerini kullanır ve öğrencinin iletişim girişimlerini yönlendirir.

2.23. Öğreterek Öğrenme Yöntemi (Lernen durch Lehren)

Sürekli bir eylem araştırması olan öğreterek öğrenme, öğrencilerin edilgen olmamasını, sürekli aktif bir biçimde bilgiyi üreterek özümsemesini öngörür. Bunun için öğrenciler içeriği araştırıp yapılandırır, açıklamalar hazırlar, sunumlar yapar, soru sorar ve sorulan soruları yanıtlar, tartışmalara katılır.

Bu strateji ve tekniklerin yardımıyla derinlemesine bir anlama gerçekleşir. Zira öğrenci anlamadığı şeyi anlatamaz. Öğrencinin bağımsızlık ve sorumluluk bilinci daha çok gelişir. İletişim, takım çalışması, duygudaşlık gibi sosyal beceriler güçlenir. Daha yüksek katılım ve motivasyon meydana gelir.

2.24. Yabancı Dil Gelişimi (Theorie des Fremdsprachenwachstums)

Öğreterek öğrenme gibi Jean-Pol Martin tarafından geliştirilen bu yöntem, yabancı dil öğrenimini sırf bir bilgi edinme süreci olarak değil, öncelikle organik, bütüncül bir gelişim süreci olarak anlaşılmaktadır. Yabancı dil edinimi, doğrusal bir bilgi edinme süreci dilbilgisi kuralı veya sözcük ezberleme olarak değil, anadilin edinimi gibi doğal bir büyüme süreci olarak görülmektedir.

Sürekli ve doğal dil gelişimi önceleyen bu yöntem iletişim odaklıdır ve bilgi kaynağı olarak sadece öğretmene değil, işbirliğine önem verir. Öğrenme açısından okul dersleri ve materyalleri yetersizdir, günlük yaşamdan özerk deneyimlerle, diyaloglar vb. süreçlerle daha çok büyür. Modern sosyal ağlardaki arkadaş gruplarıyla gerçekleşen yaşam boyu öğrenme ile bu yöntem ideal biçimde işler (bak. Darancık 2012).

2.25. Tersine Öğrenme Yöntemi (Umgedrehter Unterricht)

Tersine öğrenme / tersine sınıf, son zamanlarda yabancı dil eğitiminde güncellik kazanmıştır. Öğretmenin konuyu anlatması, sonra da öğrencinin bunu anlaması ve evde çalışması gibi geleneksel öğrenme biçimleri yerine öğrenme tersine çevrilir. Öğrenciler normal şartlarda okul

ortamında öğrenecekleri içeriği ev ortamında kendileri öğrenir, okulda ise konuya yönelik uygulamalar öğretmen rehberliğinde yapılır (Karaman 2019). Yani konu önceden öğrencilerce belirlenir ve öğrenciler içeriğe dersten önce evde hazırlanır. Konulara dair videolar izler, dinleme yapar, haber vb. metinleri okur. Sonra da etkileşimli oturumlarda öğretmen rehberliğinde öğrenciler, rol oyunlarıyla, tartışmalarla ya da alıştırmalarla konular / içerikler aktif bir biçimde derinlemesine işlenir, uygulanır, tartışılır, düzeltilir ve pekiştirilir.

3. SONUÇ

Yukarıda değişik kaynaklra dayanarak toplam 31 yöntemin / yaklaşımın adını andık. Anmadığımız yöntemler de obilir. Yöntemler arasındaki farklar çoğunlukla önceledikleri becerilerde ve bu becerilerin hangi strateji ve tekniklerle kazanılacağında odaklanmatadır. Bir kere bütün yöntemler birden fazla beceri kazandırmayı hedeflenmektedir. En ilkel yöntem kabul edilen dilbilgisi – çeviri yöntemi bile okuduğunu anlama ve yazma / çevirme becerisinin çok iyi öğretilmesini amaçlar.

Özetlediğimiz bilgiler şunu göstermektedir: Herkese her becerinin edinilmesi için hitap edebilecek bir yöntem yoktur. Çünkü yabancı dil öğrenen herkes her beceriye gereksinim duymayabilir. Kendisini yabancı dil öğrenmeye sevk eden etmenler, yani içsel ve dışsal motivasyon unsurları ne ise insan ona göre beceriler kazanmaya çalışır.

Kısacası yabancı dil öğrenimi / öğretimi sorunlarını kesin olarak çözecek ve herkese uygun gelecek bir yöntem olamaz. Özünde makro düzeyde bütün yöntemler birbirine az ya da çok benzemektedir. Nitekim hepsinin temel amacı, sözlü ya da yazılı iletişim becerilerinin kazanılmasıdır. Bu beceri okuduğunu anlama, yazma, dinlediğini anlama veya konuşma becerisi olabilir. Yöntemlerdeki farklılıklar genelde bu becerilerden hangisinin ya da hangilerinin üzerinde odaklanılacağından ibarettir. Odaklanmayı belirleyen etmenler, kişinin yaşı, cinsiyeti, mesleği, neden dil öğrenmek istediği; ne kadar, hangi sürede, nerede, kimden, kiminle, hangi araçlarla öğreneceği gibi unsurlardır. Herkese hitap edecek bir yöntem olamaz. Yöntemler ihtiyacın niteliğine bağlıdır.

Özetle, kullanılan farklı terminoloji, *çoğu zaman içeriği mikro düzeyde farklı olan yöntemlerin kendi arasındaki farklılıkların büyük olduğu* izlenimini vermekten öteye gidememektedir. Bu kadar uzun süredir bu kadar bilim insanı bu kadar yöntem icat ettiği halde yabancı dil öğrenme sorunlarının çözülememiş olması başka bir anlama gelmez.

Çalışmayı şu düşünceyle bağlamak, günümüzdeki yöntemleri daha çok sorgulamamıza neden olabilir: Yabancı dil öğrenmeye ve yabancı dil yöntemlerine hem fazla ihtiyaç kalmamıştır, hem de fazlasıyla ihtiyaç hasıl olmuştur. İhtiyaç kalmamıştır, çünkü teknoloji o kadar ilerledi ki, her yerde her şeyi anında çevirme ve karşımızdaki insanla iletişim kurma olanağı doğmuştur. Fazlasıyla ihtiyaç oluşmuştur; zira göç / ticaret / eğitim / uluslararası ilişkiler sonucunda bütün ülkeler, kültürler, diller ve sınırlar neredeyse iç içe girmiştir. Bu olgular fazlasıyla iletişim ve etkileşim gerektirmektedir, bunun aracı ise yabancı dildir. Bu gereksinimi karşılamak için isteyen herkes birçok yerde (yürürken, dinlenirken evde, otobüste, uçakte, parkta, kafede) ihtiyacına göre kendi kendine de yabancı dil öğrenebilir, yöntemini kendisi bulur.

KAYNAKÇA

Aksöz, M. (2012). *Kısa Anlatı Türleri ve Öğretimi*. Konya: Çizgi.

Aksöz, M. (2017). *Biçemler ve Uygulamalı Öğretimi*. Konya: Çizgi.

Aksöz, M. & Darancık, Y. (2008). Yabancı Dil Eğitiminde Fabl. *Cukurova University Faculty of Education Journal,* Cilt 3, Sayı 34, s. 126 - 136.

Balcı, T. (1993). Türkiye'de Pek Uygulanmayan Yabancı Dil Öğretim Yöntemleri Üzerine. *Öğretmen Dünyası*, Sayı 158, s. 7-11.

Başkan, Ö. (1969). *Yabancı Dil Öğretimi*. İstanbul.

Bohlen, A. (1952). *Methodik des neusprachlichen Unterrichts*. Heidelberg.

Çokparlamış, A. (2010). *Effects of Cooperatıve Learnıng on Teaching English to Young Learners. Master of Arts*. Çukurova University Institute of Social Sciences.

Darancık, Y. (2012). `Yabancı Dili Geliştirme Yöntemi' ile Yabancı Dil Derslerinde Okuma Becerisinin Geliştirilmesi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitü Dergisi*, Cilt 21, Sayı 2, s. 255 – 268.

Darancık, Y. (2013). Der Einsatz der Präsentatıonssoftware 'Powerpoınt' als Lehrmethode im Fremdsprachenunterrıcht. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Cilt 8, Sayı 8, s. 417 – 429.

Darancık, Y. (2015). *Dil Öğretiminde Alternatif Yöntemlerin Edebi Metinlerle Uygulanması. Stuttgart:* OmniScriptum GmbH Co.

Darancık, Y. (2018a). Eylemsel ve Üretimsel Yazın Öğretim Yöntemi ve Sözkonusu Yöntemin 'Kısa Öykü İncelemesi ve Öğretimi' Dersinde Uygulanması. *Asos Journal*, Sayı 68, s. 170-193.

Darancık, Y. (2018b). Merak Duygusu ile Etkili Yabancı Dil Öğretimi. *Turkish Studies -Educational Sciences*, Cilt 13, Sayı 4, s. 421-437.

De Florio-Hansen, I. (2022). *Lehr- und Lernmethoden im Fremdsprachenunterricht. Ein Handbuch für Lehrkräfte.*

Durmuş, M. (2018). Yabancı / İkinci Dil Öğretiminde Doğal Yöntem(ler) ve Doğal Yaklaşım(lar) Üzerine. *Türkbilig*, Sayı 36, s. 203-212. chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/991567 (Erişim tarihi: 02.09.2025).

Gehring, W. (Ed.) [2006]. *Oldenburger Forum Fremdsprachendidaktik*, Band 3. Oldenburg: BIS-Verlag der Carl von Ossietzky Universität.

Gehring, W. 2000) Unterhaltsame Lesestationen mit graded readers: Alan Posener, The Shop. *Der Fremdsprachliche Unterricht Englisch*, Sayı 48, s. 12-16.

Gömleksiz, M. N. (2000). Yabancı Dil Ögretiminde Kullanılan Yöntemler ve Yöntem Sorunu. *Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi Prof. Dr. Şaban Kuzgun Armağanı*, Sayı 5, s. 253 – 264.

Gutschow, H. (1964). *Englisch an Hauptschulen. Probleme und Arbeitsformen.* Berlin: Cornelsen.

Hallet, W., Königs, F. G. & Martinez, H. (Ed.) (2020). *Handbuch Methoden im Fremdsprachenunterricht.* Hannover: Friedrich Verlag.

Karaman, F. (2013). Die Relation zwischen Form und Funktion bei der Grammatikvermittlung. *Diyalog*, sayı 2, s. 78-86.

Karaman, F. (2016). Girişken Kişilik Özelliklerine Sahip Olmak İle Bir Yabancı Dilde İletişim Kurabilme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Asos Journal,* Sayı 4, s. 403-411.

Karaman, F. (2019). Evde Ders Okulda Ödev Modelinin İkinci Yabancı Dil Olarak Almanca Dilbilgisinin Öğretimine Uyarlama. B. Duman/S. Sidekli (Ed.) *Eğitimde Araştırmalar* içinde (s.135-147) Ankara: Eğiten Kitap.

Kocaman. A. (1983). Yabancı Dil Öğretiminde Yeni Yönelimler. *Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı,* TDK Yayınları, s. 379-380. chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://turkoloji.cu.edu.tr/DILBILIM/kocaman_03.pdf (Erişim tarihi: 05.09.2025).

Krashen, S. (1981). Second Language Acquisition and Second Language Learning. *Language Teaching Methodology Series. Pergamon lntititute of English*. Oxford: Pergaınon Press.

Müller, R. M. (1968). Literature Simplified. *Die Neueren Sprachen*, 67/12, s., 627-630.

Müller, B.-D. (Ed.) [1992]. *Anders lernen im Fremdsprachenunterricht*. Berlin: Langenscheidt.

Piepho, H.-E. (1974). *Kommunikative Kompetenz als übergeordnetes Lernziel im Englischunterricht.* Dornburg.

Richards, O. (2025). *Stephen Krashen, Çok Dilli Toplulukta Dil Öğrenimi Üzerine*. https://storylearning.com/blog/stephen-krashen-language-learning (Erişim tarihi: 02.09.2025).

Zagratzki, U. (Produktionsorientierter Literaturunterricht anhand von Easy Readers oder: Textintervention als Verfahrensweise. *Oldenburger Forum Fremdsprachendidaktik*, Band 3 (Ed. W. Gehring). Oldenburg: BIS-Verlag der Carl von Ossietzky Universität, s. 131 – 145).

İnternet siteleri:

https://wlclassroom.com/2011/03/07/language-teaching-methodologies-through-the-years/?utm_source=chatgpt.com (Erişim tarihi: 11.09.2025).

https://www.allesprachen.at/blog/sprachen-lernen/ (Erişim tarihi: 15.09.2025).

https://www.tesolonline.com/pillars/tesol-training-methods/communicative-language-teaching-vs-audio-lingual-method/the-evolution-of-language-teaching-methods/?utm_source=chatgpt.com (Erişim tarihi: 16.09.2025).

https://de.wikipedia.org/wiki/Methodengeschichte_des_Fremdsprachenunterrichts (Erişim tarihi: 19.09.2025).

APPENDIX

(SUMMARY OF THE ABOVE ARTICLE)

THE METHOD PROBLEM IN FOREIGN LANGUAGE LEARNING – EVERYONE CREATES THEIR OWN METHOD

People may encounter a language they do not understand in many settings. In daily life, on the street, at the station, on the bus, in short, anywhere we encounter someone speaking a language we do not know, we may be curious to understand what they are sayin. This curiosity can spark a desire to learn a foreign language. Foreign languages already constitute a significant part of the curriculum in schools; whether we like it or not, we are immersed in and live with foreign languages. One of the most important factors influencing our encounter with foreign languages is, of course, our profession. For example, it is unthinkable for an academic not to know a foreign language in order to conduct scientific research to improve themselves and contribute to their field.

So, we have enough reasons and motives that drive us to learn languages. Whether these reasons are sincere or frivolous constitutes the essence of learning. However, the question that forms the title of this article, "How is language learned?", has been the question that foreign language learning/teaching experts have focused on the most; the search for an answer to this question has led to the emergence of learning/teaching theories, approaches, methods, and techniques that have been debated for centuries.

Since the 16th century, educators and philosophers have been pondering how to effectively use foreign languages. For example, Michel de Montaigne (1533–1592), Johann Amos Comenius (1592–1670), John Locke (1632–1704), Johann Bernhard Basedow (1724–1790), James Hamilton (1769–1831), and Jean Joseph Jacotot (1770–1840) argued that language could be effectively learned and used through synthetic and inductive methods.

Educators and philosophers such as Johann Valentin Meidinger (1756–1822), Johann Heinrich Philipp Seidenstücker (1765–1817), Johann Franz Ahn (1796–1865), and Heinrich Gottfried Ollendorff (1803–1865) also argued that language could be learned through its effective use, but they adopted a deductive and analytical approach instead of a synthetic and inductive one.

Apart from these, there were also methods developed in the 19th century for learning outside of school and for purely everyday conversation needs, such as the Meisterschaftssystem, the Gaspey-Otto-Sauer Method, the Booch-Árkossy Method, the Thum Method, the Toussaint-Langenscheidt Method, and the Berlitz Method.

Here, without considering the difference between approach and method, we will try to broach the subject by asking some questions that cluster around foreign language learning:

• Who will learn the language? Children, adults, girls, boys, tradespeople, artists, students, teachers, managers, academics...

• Why will they learn it? Curiosity, enjoyment, special interest, immediate communication needs, travel, school requirements, professional development and communication, research.

• When will they learn? Full-time, evenings/nights, whenever they have free time.

• How much will they learn? Enough to meet their needs, until they finish learning, throughout their lives.

• Where will they learn? At school, in a course, in environments they feel comfortable in (bus, train, tea garden, etc.).

• Who will they learn from? From a school/course teacher, from a computer, on their own (from a book, by listening to headphones, by watching movies).

• Who will they learn with? Alone, in a group (pairs, trios, etc.), with classmates.

• What tools will they use to learn? Books, notebooks, pens, slides, videos, films, etc., visual-auditory tools.

These and similar questions influence the approaches of students, teachers, and planners and programmers. Thus, researchers have constantly sought new methods to make learning more efficient and to improve it (see Zagratzki 2006). Each method emerged as a direct or indirect response to its predecessors, claiming to transform learning into a more effective and efficient form; otherwise, there would be no reason for its emergence. However, if this claim reflected reality, there would be no need for a third method. In fact, the constant movement in fields such as science, society, education, teaching, and life necessitates parallel development and change in methods. Thus, most new methods can be distinguished from previous ones at a micro level. When we look at some of the methods listed below, we see that their commonalities outweigh their differences and that they borrow elements from previous methods. Methods that seek to differentiate themselves from their predecessors, like black and white, cannot achieve the desired effect. For example, the grammar-based translation method aims to ensure knowledge of grammar rules and the ability to translate written texts. Who among us today can claim that a foreign language can be learned well without rules? Of course, the focus of learning will not be on learning the rules (Karaman 2013), but most of the time, while learning, we create our own rules and develop our own unique learning style. Perhaps in the conditions of the 19th century, it was not necessary for everyone to learn a foreign language in a mass style, to speak it on the street, etc. The basic factors that created the need for a foreign language were reading, understanding, and translating. The natural/direct method, which arose as a reaction to the translation-grammar method, completely disregarded grammar and believed that a foreign language could be learned in the same way we learn our mother tongue. However, learning a foreign language as if it were our native language and independently of our native language (as if our native language had no influence) is, in our opinion, contrary to the spirit of learning. The first language we learn and the foreign languages we learn afterwards positively or negatively influence the languages we learn later.

……

Based on various sources, we have mentioned a total of 31 methods/approaches above. There may be other methods that we have not mentioned. The differences between the methods mostly focus on the skills they prioritize and the strategies and techniques used to acquire these skills. All methods aim to develop multiple skills. Even the grammar-translation method, considered the most primitive, aims to teach reading comprehension and writing/translation skills very well.

The information we have summarized shows that there is no single method that can address the acquisition of every skill for everyone. This is because not everyone learning a foreign language may need every skill. People strive to acquire skills according to the factors that motivate them to learn a foreign language, namely their internal and external motivational factors.

In short, there is no single method that can definitively solve the problems of foreign language learning/teaching and be suitable for everyone. Essentially, all methods are more or less similar at the macro level. Indeed, the fundamental goal of all of them is to acquire oral or written communication skills. This skill can be reading comprehension, writing, listening comprehension, or speaking. The differences between methods generally boil down to which of these skills, or which ones, they focus on. The factors that determine the focus include the

person's age, gender, profession, why they want to learn the language, how much, in what time frame, where, from whom, with whom, and with what tools they will learn. There is no one method that suits everyone. Methods depend on the nature of the need.

In summary, the different terminology used often fails to go beyond giving the impression that the differences between methods, which often differ at the micro level, are significant. The fact that foreign language learning problems remain unsolved despite so many scientists inventing so many methods over such a long period of time can only mean one thing.

Linking this study to the following thought may cause us to question current methods even more: There is both too little and too much need for foreign language learning and foreign language methods. There is too little need because technology has advanced so much that it is now possible to instantly translate anything anywhere and communicate with the person in front of us. The need has become excessive because, as a result of migration, trade, education, and international relations, all countries, cultures, languages, and borders have become almost intertwined. These phenomena require a great deal of communication and interaction, and the vehicle for this is foreign languages. To meet this need, anyone who wants to can learn a foreign language on their own in many places (while walking, relaxing at home, on the bus, on the plane, in the park, at a cafe) according to their needs and find their own method.